

Un Matrimoni de Boston

DAVID
MAMET

A photograph of two women in formal, floor-length gowns. The woman on the left is wearing a green and gold gown, and the woman on the right is wearing a purple and pink gown. They are standing close together, with the woman in purple leaning slightly towards the woman in green. The background is a dark, textured wall.

Direcció
JOSEP MARIA MESTRES

EMMA
VILARASAU

MARTA
MARCO

EMMA
ARQUILLUÉ

GRUP FOCUS
LAVILLARROEL
DIRECCIÓ TANIA BRENLE

A PARTIR
DEL 12 D'OCTUBRE

Sinopsi

Josep Maria Mestres revisita
19 anys després
el seu mític espectacle
sobre el text de David Mamet

A *Un matrimoni de Boston*, Mamet explora les normes **socials** a través d'una parella gens convencional. I ho fa com si fos un Oscar Wilde dels nostres dies, **amb intel·ligència i humor mordaç.**

una comèdia "victoriana"
d'amor i poder
rabiosament contemporània

Fitxa

Autoria **David Mamet**
Traducció **Joan Sellent**
Direcció **Josep Maria Mestres**

Intèrprets **Emma Vilarasau, Marta Marco**
i **Emma Arquillué**

Escenografia **Paco Azorín**
Vestuari **Nídia Tusal**
Il·luminació **Ignasi Camprodon**
Espai sonor **Jordi Bonet**
Caracterització **Noelia López**

Direcció de producció **Maite Pijuan**
Producció executiva **Raquel Doñoro**
Direcció tècnica **Moi Cuenca**
Oficina tècnica **Jordi Farràs**

Ajudantia de direcció **Carol Ibarz**
Perruqueria i maquillatge **Noelia López**
Ajudantia d'escenografia **Francesc Coromina**
Cap tècnica del teatre **Marta Pérez**

Construcció de l'escenografia
Jorba-Miró Estudi-Taller d'escenografia
Confecció del vestuari **Goretti i Nídia Tusal**

Màrqueting i comunicació **La Villarroel**
Reportatge fotogràfic **David Ruano**

Col·laboradors
Jorge de La Garza, Montibello, Rowenta

Agraïments **Teatre Lliure**

Amb el suport de **Generalitat de Catalunya - ICEC**
Institut Català de les Empreses Culturals i Unió
Europea (Fons Europeu Next Generation; Plan de
Recuperación, Transformación y Resiliencia), Next
Generation Catalunya

Distribució **Carme Tierz** (carmetierz@focus.cat)

És una coproducció de **La Villarroel**
i **Un 9 Teatre a l'Est**

Text del Director

Hi tornem. Vint anys després. No crec que calgui cap justificació, però si la voleu, aquí la teniu: perquè ens ve de gust.

Som molt conscients de la importància que va tenir per a totes i tots nosaltres fer aquell enyorat espectacle. Tant professionalment com personalment. El talent, la creativitat, la complicitat, la profunda estima, la diversió, el compromís que es van apoderar del procés de creació de l'espectacle i de totes i cadascuna de les representacions, fan que avui ens aparegui

amb aires gairebé mítics. Però sabem que no som heroïnes, ni herois. Som uns treballadors de l'espectacle que pretenem fer bé la nostra feina, créixer cada dia i ser útils a la societat. I creiem que, a dia d'avui, Un matrimoni de Boston continua més viu i espurnejant que mai. I tenim moltes ganes de tornar a jugar al joc de l'amor i del poder que ens proposa Mamet. Amb una mirada actual, sense cap tipus de nostàlgia. L'espectacle el farem avui, per als espectadors que ens vindreu a veure avui. Trobarem a faltar l'Anna, sí, però hi serà, perquè la portem al cor.

Josep Maria
Mestres

David Mamet

Autor

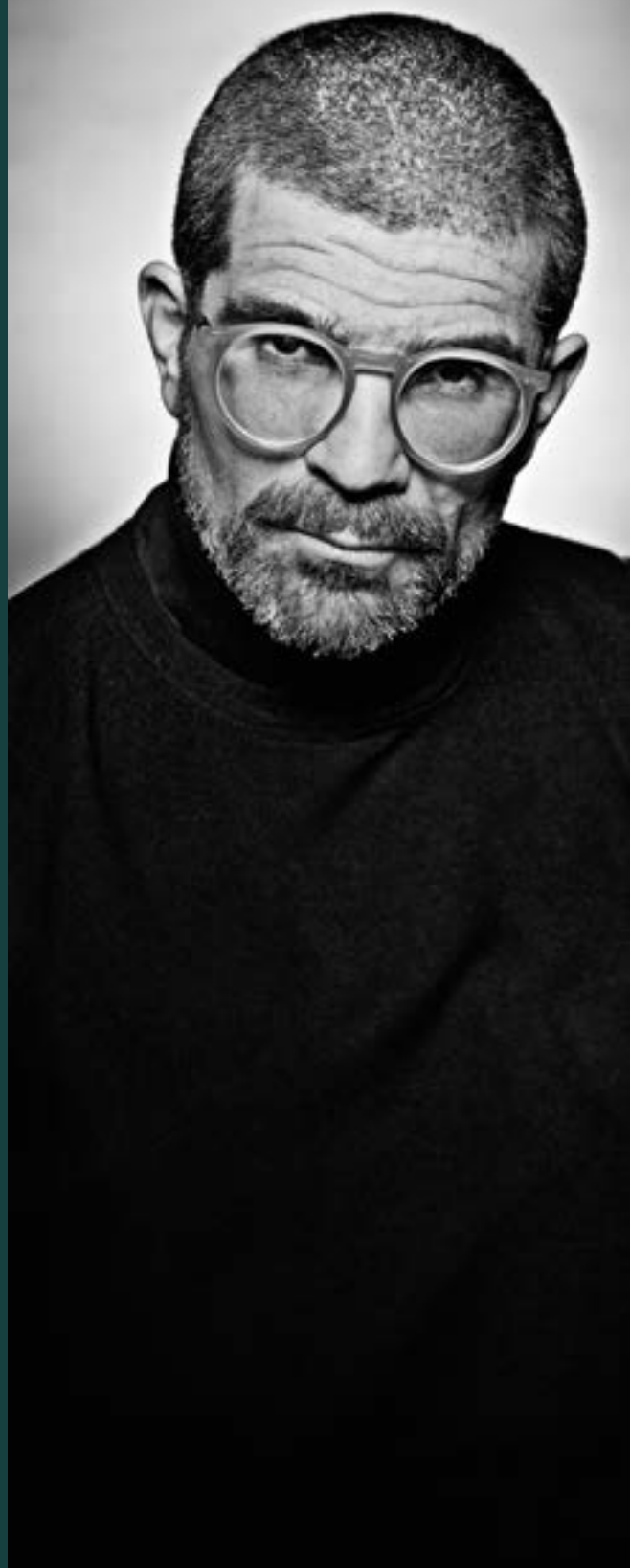
Novel·lista, assagista, dramaturg, guionista i director de cine, David Mamet compta amb una extensíssima carrera i diversos guardons per la seva obra i trajectòria.

És autor de més de 30 obres de teatre entre les quals es compten *Sexual Perversity in Chicago*, per la que obté el Jefferson Award (1974), *American Buffalo* (1975), *Edmond* (1982), l'aclamada *Glengarry Glen Ross* (1984), per la qual va guanyar el Premi Pulitzer de Teatre, *Oleanna* (1992), *Boston Marriage* (1999), *November* (2008), *Race* (2010), *The Anarchist* (2012), *China Doll* (2015) i *The Penitent* (2017), entre d'altres.

Ha compaginat la seva activitat teatral amb guions i direccions de cinema. Ha escrit els guions de pel·lícules ja convertides en clàssics contemporanis com *El carter sempre truca dues vegades*, dirigida per Bob Rafelson (1981), *Casa de juegos* dirigida per ell mateix (1987) o *Els intocables d'Elliot Ness* dirigida per Brian de Palma (1987), entre d'altres.

La seva adaptació de *L'oncle Vània* li serveix de base per al guió de *Vania on 42nd street* dirigida per Louis Malle i André Gregory (1994). A més, ha estat nominat als Òscar al millor guió adaptat en dos ocasions: *The Verdict* (1983) i *La cortina de fum (Wag the dog)* (1998).

Entre els seus premis es compten el Hull-Warriner Award, el PEN/Laura Pels International Foundation for Theater Award, el Premi Pulitzer de Teatre i el Carl Sandburg Literary Award.

A black and white portrait of Joan Sellent, a middle-aged man with glasses and a beard, wearing a button-down shirt. The background is a textured, slightly out-of-focus wall.

Joan Sellent

Traductor

Traductor teatral i literari i professor a la Facultat de Traducció i d'Interpretació de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Llicenciat en Filologia Catalana per la UAB i Màster en Traducció Literària per la Universitat de Manchester (Anglaterra). Compagina la traducció literària amb la traducció de guions de llargmetratges i sèries televisives. Es dedica, majoritàriament, a la traducció teatral i ha signat ja més de cinquanta traduccions, entre les quals, destaquen especialment, les de les obres de Shakespeare, convertint-se aquestes en les predilectes per la gran majoria de directors i directores teatrals.

En la seva trajectòria com a traductor teatral, comptem amb les seves versions de *El pare* de Florian Zeller (Teatre Romea 2023); *Història d'un senglar (o alguna cosa de Ricard)* de Gabriel Calderón (La Villarroel, 2023); *Cendres a les cendres*, de Harold Pinter (Teatre Lliure, 2022); *L'habitació del costat (The Vibrator Play)*, de Sarah Ruhl (La Villarroel, 2019); *Shirley Valentine*, de Willy Russell (Teatre Goya, 2018); *La taverna dels bufons*, de Martí Torras Mayneris y Denise Duncan (Teatre Romea, 2017); *Amors & Humors*, d'Abel Folk i Pep Planas basat en textos de Shakespeare i Cervantes (traducció de Joan Sellent i Salvador Oliva) (Teatre Romea, 2017); *Panorama des del pont*, d'Arthur Miller (Teatre Romea, 2016); *Coriolà*, de William Shakespeare (Teatre Lliure, 2015); *L'orfe del clan dels Zhao*, de Ji Junxiang (a partir de la traducció castellana d'Alicia Relinque. Teatre Romea, 2014); *Bona gent*, de David Lindsay-Abaire (Teatre Goya, 2013); *Truca un inspector*, de J.B. Priestley (Teatre Goya, 2011); *La presa*, de Conor McPherson (Biblioteca de Catalunya, 2011); *Hamlet*, de William Shakespeare (Biblioteca de Catalunya, 2009); *Un tramvia anomenat Desig*, de Tennessee Williams (Teatre Romea, 2003); *84 Charing Cross Road*, de Helene Hanff (Teatre Romea, 2005); *El tinent d'Inishmore*, de Martin McDonough (TNC, 2004); *Celobert*, de David Hare (Teatre Goya, 2012) i *Un matrimoni de Boston*, de David Mamet (Teatre Lliure, 2005), entre moltes altres.

Entre les seves traduccions de narrativa més recent consten clàssics indefugibles de la literatura com *L'illa del tresor*, de R.L. Stevenson o *David Copperfield*, de Charles Dickens.

L'any 2006 guanya el Premi Ciutat de Barcelona de Traducció en Llengua Catalana per la versió de *Panorama des del pont*, d'Arthur Miller i, el 2008, obté el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona (2007-2008) per la traducció d'*El rei Lear*, de William Shakespeare. L'any 2023 rep el premi honorífic Gonzalo Pérez de Olaguer en la 25ª edició dels Premis de la Crítica d'Arts Escèniques.

Josep Maria Mestres

Director

Llicenciat en Ciències de l'Educació per la Universitat de Barcelona i en Interpretació per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha estat membre de la companyia Zitzània Teatre (1990-98), membre fundador de la companyia Kràmpack (1994-97) i director-fundador de l'Aula de Teatre de la Universitat Pompeu Fabra (1995-99).

Ha dirigit espectacles com *Els Watson* de Laura Wade (TNC, 2024); *Conqueridors* de Ramon Madaula (Teatre Goya, 2023); *El Pare* de Florian Zeller (Teatre Romea, 2022); *L'Oreneta* de Guillem Clua (La Villarroel, 2022); *Los últimos Gondra* de Borja Ortiz de Gondra (CDN, 2021); *Justícia* de Guillem Clua (TNC, 2020); *Los Gondra (una historia vasca)* de Borja Ortiz de Gondra (CDN, 2017); *La décima musa* de Guillem-Jordi Graells (Festival Internacional de Teatro Clásico de Mérida, 2016); *L'Avar* de Molière (Teatre Goya, 2015); *Amor & Shakespeare* de William Shakespeare, amb dramaturgia de Guillem-Jordi Graells (Teatre Grec i Teatre Poliorama, 2015); *Frank V* de Friedrich Dürrenmatt (Teatre Lliure Montjuïc, 2015); *M.A.R.I.L.U.L.A.* de Lena Kitsopoulou (La Seca - Espai Brossa, 2014); *La cortesía de España* de Lope de Vega (Naves del Español - Matadero, 2014); l'acte inaugural del Tricentenari 1714/2014 (La Seu Vella de Lleida, 2014); *Libertat!* de Santiago Rusiñol (TNC, 2013); *Dispara / Agafa tresor / repeteix* de Mark Ravenhill (Teatre Lliure Montjuïc, 2013); *Senyoreta Júlia* de Patrick Marber (Teatre Romea, 2012); *Purgatorio*, d'Ariel Dorfman (Naves del Español - Matadero, 2011); *Un mes al camp* d'Ivan Turguénev (TNC, 2011); *Duda razonable* de Borja Ortiz de Gondra (2010); *Almuerzo en casa de los Wittgenstein* (Ritter, Dene, Voss) de Thomas Bernhard (Teatre Romea, 2010); *Nit de reis* de William Shakespeare (TNC, 2010); *Un marit ideal* d'Oscar Wilde (Teatre Goya, 2009); *La casa dels cors trencats* de Bernard Shaw (TNC, 2009); *La infanticida / Germana Pau* de Víctor Català (Teatre Romea, 2009); *Cancún* de Jordi Galceran (Teatre Borràs, 2008); *Converses amb la mama* de Jordi Galceran a partir del guió cinematogràfic de Santiago Carlos (Teatre Capitol, 2008); *El maletí o la importància de ser algú* de Mark Ravenhill (TNC, 2007); *El ventall* de Lady Windermere d'Oscar Wilde (TNC, 2007); *El barbero de Sevilla - Bohemios* de Nieto i Giménez (Teatro de la Zarzuela, 2007); *Baraka!* de Maria Goos (La Latina, 2006); *Paradís* de Jordi Galceran i Esteve Miralles (Teatre Condal, 2005); *Un matrimoni de Boston* de David Mamet (Teatre Lliure, 2005); *El otro lado de la cama* de David Serrano, amb versió de Roberto Santiago (Teatro Amaya i Teatre Apolo, 2004); *El tinent d'Inishmore* de Martin McDonagh (TNC, 2003); *Romeu i Julieta* de William Shakespeare (Teatre Lliure Montjuïc, 2003), i *La filla del mar* d'Àngel Guimerà (TNC, 2002), entre d'altres.

Emma

Actriu

Vilarasau

Va estudiar interpretació a l'Institut del Teatre i va completar la seva formació a través de seminaris amb John Strasberg i Carlos Gandolfo, així com amb estudis a l'escola de Philip Gaulier de París.

La seva trajectòria teatral abasta més de quaranta interpretacions des de 1982, el seu any de debut als escenaris amb *Mort, dimoni i carn*, de Maria Aurèlia Capmany, dirigida per Carme Portaceli (Teatre Lliure, 1982). Al Teatre Lliure va treballar durant un llarg període de temps sota les ordres de Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Pere Planella, Carme Portaceli i Xicu Masó. El 1990 es va posar per primer cop sota la direcció de Sergi Belbel a *Tàlem* (Teatre Romea) i, posteriorment, va repetir amb *El criptograma*, de David Mamet (TNC, 1999); *L'habitació del nen*, de Josep Maria Benet i Jornet (Teatre Lliure, 2003); *Agost*, de Tracy Letts (TNC, 2010-2011); *Els dies feliços*, de Samuel Beckett (Teatre Lliure, 2014); *Fedra*, de Jean Racine (Teatre Romea, 2015) i *Caiguts del cel*, de Sébastien Thiéry (Teatre Condal, 2015 / Teatre Goya, 2016). També destaquen les seves interpretacions sota la direcció d'Ariel García Valdés a *Les tres germanes* (TNC, 2005); Manel Dueso a *Un tramvia anomenat desig* (Teatre Romea, 2000); Lluís Homar a *El barret de cascavells* (Teatre Lliure, 1994); Josep Maria Mestres a *La infanticida* (Teatre Romea, 2009) i *Un matrimoni de Boston* (Teatre Lliure, 2006); Pere Riera a *Infàmia* (La Villarroel, 2016), Barcelona (TNC, 2013) i *Desclassificats* (La Villarroel, 2011); Daniel Veronese a *Qui té por de Virginia Woolf?* (Teatre Romea, 2011); Pau Miró a *Un tret al cap* (Sala Beckett, 2017) i *Victòria* (TNC, 2016); Andrés Lima a *La mare*, de Florian Zeller (La Villarroel, 2017); Lluís Pasqual a *Medea*, a partir d'Eurípides i Sèneca, amb versió d'Alberto Conejero i el mateix Lluís Pasqual (2018) i Iván Morales a *La Cabra o qui és Sylvia?* (La Villarroel, 2020). També ha estat dirigida per Sílvia Munt a *Casa de nines, 20 anys després* (Teatre Romea, 2019) i a *Eva contra Eva* (Teatre Goya, 2021), per David Selvas a *Tots eren fills meus* (Teatre Lliure, 2023), per Josep Maria Mestres a *L'oreneta* (La Villarroel, 2022 i 2023) i per Alicia Gorina a *Ifigènia* (Teatre Lliure, 2024)

La seva extensa trajectòria sobre els escenaris ha estat guardonada amb diversos premis, entre els quals destaquen el Premi Max a la Millor actriu el 2014 per Barcelona, el Premi Butaca a la Millor actriu el 2022 per *L'oreneta* i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (2015).

Marta

Actriu

Marco

Actriu de teatre, cinema i televisió. Llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. En teatre destaquen les seves interpretacions a *La Casa de Bernarda Alba* dirigida per Lluís Pascual, *Mòbil* dirigida per Sergi Belbel, *L'Espera* dirigida per Juan Carlos Martel, *L'orfe del clan dels Zhao*, dirigida per Oriol Broggi, *El Misanthrop de Molière* dirigida per Georges Lavaudant, *El curiós incident del gos a mitjanit* i *La Reina de la bellesa de Leenane* dirigides per Julio Manrique, *Dansa d'Agost* dirigida per Ferran Utzet, *Vides Privades* dirigida per David Selvas i Norbert Martínez, *Les noies de Mossbank Road* d'Amelia Bullmore i *Les irresponsables* de Javier Daulte, ambdues dirigides per Sílvia Munt a La Villarroel, *53 Diumenges*, dirigida per Cesc Gay, *La Trena* dirigida per Clara Segura i *Bèsties* dirigida per Pau Roca.

A la televisió ha aparegut en moltes sèries d'èxit, com *Nissaga de poder*, *L'herència*, *Laura*, *Ventdelplà*, *Cites* o *Merlí*, a TV3 i Netflix, i *Pelotas*, a TVE. Va debutar al cinema amb David Trueba a *Soldados de Salamina* i posteriorment ha actuat en títols com *Mala Uva* (2004), *Fuerte Apache* (2007), *Xtremes* (2009) o *Sis nits d'agost* (2022). Reconeguda amb diversos premis, com el Premi Butaca de Barcelona a la millor actriu de repartiment per *El curiós incident del gos a mitjanit* o el Premi Teatre Barcelona a la Millor Adaptació per *La Trena*.

Emma

Actriu

Arquillué

Actriu i productora. Graduada per l'Institut del Teatre de Barcelona a l'especialitat d'Interpretació de text (2021) i graduada al Postgrau en Producció i Gestió d'Espectacles i Festivals de la UB i IL-3 Institut de Formació Contínua (2022). Els seus treballs com a actriu de teatre són *Cyrano de Bergerac* a la Biblioteca de Catalunya (2012), *La Trinxera a la Sala Flyhard* (2017), *Enterrando a Godot* al Teatre La Gleba (2021), *La Malaltia* al Teatre Lliure (2021), *Loco Amoris* al Teatre Tantarantana (2021), *Salvació Total Imminent Immediata Terrestre i Col·lectiva* a la Sala Beckett (2022), *Romeu i Julieta* de La Brutal dirigida per David Selvas al Teatre Poliorama (2022) per la qual ha estat guardonada amb el premi Butaca a millor Actriu Revelació, *La Casa sense Bernarda* a la Fundació Brossa (2022) i *George Kaplan* al Teatre Tantarantana (2023). Amb la seva companyia La Bella Otero ha produït els espectacles *Enterrando a Godot* (2021), *Loco Amoris* (2021), *George Kaplan* (2023) i *A Fuego* (2023).

EMPRESSES PATROCINADORES

AMB LA COL-LABORACIÓ DE

INSTITUCIONS

FINANÇAT PER

ENTRADES
LAVILLARROEL.CAT

GRUPS
PROMENTRADA.COM

Un Matrimoni de Boston

DAVID
MAMET

MOLT MÉS A

Comparteix la teva experiència amb el hashtag **#UnMatrimonideBoston** i etiqueta **@La_Villarroel**

A partir del 12 d'octubre de 2024

Horaris

Dilluns a dijous: 20h
Divendres: 17.30 i 20h
Diumenges: 17.30h

Preus a partir de 25€
(consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades
Taquilla La Villarroel - lavillarroel.cat

Taquilla La Villarroel - lavillarroel.cat

Preus especials per a grups a **Promentrada**
www.promentrada.com - 93 309 70 04

Contacte de premsa
Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement
93 309 75 38

Materials premsa **focus.cat/teatre/#premsa**